

Harun Ömer

- şiirler -

Yayın Tarihi:

17.05.2022

Yayınlayan:

Antoloji.Com Kültür ve Sanat

Yayın Hakkı Notu: Bu e-kitapta yer alan şiirlerin tüm yayın hakları şairin kendisine ve / veya yasal temsilcilerine aittir. Şiirlerin kopyalanması gerçek veya elektronik ortamlarda yayınlanması, dağıtılması Türkiye Cumhuriyeti yasaları ve uluslararası yasalarla korunmaktadır ve telif hakları temsilcisinin önceden yazılı iznini gerektirir. Bu doküman, şairin kendisi veya temsil hakkı verdiği kişinin isteği üzerine Antoloji.Com tarafından, şairin veya temsilcisinin beyanları doğrultusunda yayınlanmıştır. Bu dokümanın yayınlanması kullanılması dağıtılması kopyalanması ile ilgili husularda ve şiir içerikleri ile ilgili anlaşmazlıklarda Antoloji.Com hiç bir şekilde sorumlu ve taraf değildir.

()

Eserleri:

Aç gözlerini de güneşler aydınlansın

Ağırlaşan dertlerimin merhemi sende,
Karanlığın gölgesinde ışık saçan nur.
Muhabbet bağında salkım salkım üzümler,
Aşk şarabının mey kokan mâyisi sende.

Leyla'daki görünse de bilinmeyen sır,
Mecnun'daki çölleri gülşen eden şarap.
Ferhat'taki dağları delip geçen hasret,
Şirin'deki on dört günlük ay cemâl sende.

Ebr-i nisanda çisil çisil yağan yağmur,
Ağustosun ortasında ıslanan toprak.
Seher vakti gözlerine doğan o güneş,
Anaların doğurduğu periler sende.

Yâ Rab, sonu sonsuz yokuştur ki bu yolun,
Dalgıçların geçmediği mavi denizler.
Cehennemin soğunda üşüyen o rüzgâr,
Sırat'taki Burak adlı meleğim sende.

Nereye gideyim sensiz koca dünyada?!
Sever mi seni Ömer'in Leylası gibi?
Aç gözlerini de güneşler aydınlansın,
Beyrût'taki mezarların kilidi sende.

Ah! Beklesem kapında geçse de yüz bin yıl,
Yüzlerce defa alsam da ölüm fermanın.
Firavn'un durduramadığı o koca nil,
Musa'nın suları kesen asâsı sende.

Ağustos 2018
Kabil \Afganistan

Harun Ömer

Açık Mektup

Çisil çisil yağın yağmur Hamza'yı bir anlık geçmişe götürüyor. Mutlu anılar dünyasına. Doğum gününe bir kaç gün kalmış bir yandan onu düşünüyor. Buruk ve iç çekerek gülümsüyor.

Yağmur artık dur durak bilmeden yağmaya başlamış. Hava soğuk. Telsizden komutanların , anlamsız ve can sıkıcı konuşmaları tekrarlayıp duruyor . Bu sözler askerin derdine deva olmuyor , Sıcak bir yuva ve yemek getirmiyor. Askerin moralini yükseltmiyor, Askerin ne bir sıcak yuvası var ne de yeterli maaşı.

Mühendislik fakültesinden mezun olan Hamza iş bulamayınca en son şehirler arası askeri bir kulede aşçı olarak işe başlamak zorunda kalıyor. Akşama patatesli pilav için hazırlık yapması gerek.

Yoksulluk ve " vatanseverlik" Hamza gibi on binlerce genci orduya katılmak zorunda bırakmış. Aileler için ise yoksulluk daha ön planda. Yoksa kimse gencecik yavrularını savaşa göndermek istemez.

Hamza bu akşam yola çıkacak olan arkadaşından bir mektup göndermek istiyor. Öğrencilik yıllarından kalma üzerine 2017 yazılı siyah kapaklı defteri çıkararak başlıyor yazmaya:

"Sevgili Sara can,

Bugün görevimin 43.günü.

Kulede 13 kişi kalıyoruz.

Biraz zor oldu alışmak ama iyiyim çok şükür.

Sen nasılsın ? ailedekiler nasıllar? Küçük prens suhrab iyi mi?

Hatırlar mısın?! Sen her gün yurtdışı hayalleri kurarken ben senin hayallerinde kayboluyordum. Sen yolda başka dünyalar düşerken ben seninle rüyalar kuruyordum.

Üç ay önce Belediye'nin temizlik işlerine başvurduğum buraya gelmeden evvel. Bana sağcı mı solcu mu olduğumu sordular. Hiçbiri değilim deyince mühendis çöpçü kabul etmeyeceklerini söylediler. Yancıyım desem işe alacaklardı belki. Sadece insanım.

Bazen düşünüyorum keşke çöpçü olarak işe başlasaydım. Gece geç saatlerde senin mahallenin çöplerini ben toplardım.

Evveldi gün rüyada seni gördüm. Yine o siyah pardösünü giymiş vize için konslusluğa gidiyorsun . Ben de geçtiğin yolların hazan yapraklarını temizliyorum. Bir mutlu bir mutlu uyandım anlatamam.

Bir gün elbet buluşacağız bulutların ağlamdığı bir günde .Bir şiirle sana veda etmek istiyorum.

Ocak 2021

Harun Ömer

Ađađlara Sitem

Ey bulutların gölgesinde
Güneşlenen ağağlar,
Sırrımı bilmenize ne gerek var

Hepimiz Adem'in çocukları değil miyiz?
Ölüm kazanları hepimiz için kaynamıyor mu?
Hemen řu tepenin ardında bekleyen kar
Yüređimizi ısıtmıyor mu?

Yağan sađnak yağmur
Ađađlar, kuşlar ve hayvanlar
Yontulmuş ekmek kırıntıları ve su tasları
Sokak hayvanları için değil mi?
Sesleri řiiri andıran
Kuşların ötüşmesi hayra alamet değil mi?

Rengarek açtığınız güller baharın müjdecisi
Olmalı ki içinizden nerede bu insanlar? diyorsunuz
Hani yok gölgemizde konaklayanlar.
Hani yok kimse gökkube altında
İslenmiyor hiç kimse.

Ey bulutların gölgesinde
Güneşlenen ağağlar,
Sırrımı bilmenize ne gerek var

Harun Ömer

Bahar

Ta ezelden aşkını gönlümde yâd eylerim,
Bin defaat saçlarını öz elimle örmüşüm.

Gözlerinin meftunuyum ol goncayı baharda,
Vuslatı yâr için ömrümü günbegün sarf etmişim.

□□ □□□□ □□□□□ □□□□ □□□□□□ □□□□□□ □□□□□ □□
□□□□□□ □□ □□□ □□□ □□□ □□□□ □□□□□□ □□

□□ □□□□□□ □□□□□□□□□□ □□□□□□□ □□□□□ □□□□ □□
□□□ □□□ □□□□□□ □□□ □□ □□□ □□ □□□ □□□□□□□□ □□

Harun Ömer

Bayram

Eskiden " Ana bu bayram mı? aman çok ayıp,
Çocukken gördüğüm bayramlar hani? "
derdi büyüklerimiz.
Bu cümleyi kurmak için fazla büyümemize gerek kalmadı sanırım.

Hasretiz yeni bayramlara.
Çok güzeldi, beraber yapılan iftarlar,
Mahalle çadırları, üsulüne uygun olmasa da ramazan etkinlikleri
İlkine, ortasına ve sonuna gittiğimiz teravihler
Hasret kaldığımız gülüşler,
Yarı uykulu yapılan sahurular,
Üniversite yemekhanesinde o sonu gelmeyen sıralar
Kyk'da sıra gelsin diye erkenden alınıp soğutulan yemekler.

Hasretiz,hasret kaldık güzelliklere.
Büyük bir ders oldu bu bize aslında.
Eskiye aradık hep, yenisini yaşamayı unuttuk.
Şuan kalmışız içeride, Ne yenisi var ne eskisi.

Ara sıra duyuyorum davulcunun sesini,
Bakıyorum yanan ışıklara.
Gözlerim ışıltıyor diyorum evet bunu arıyorum ama öğleyin boş sokaklar soğuk cam
kırıkları gibi yapışıyor buğulu gözlerime. İftara az kala sokağı izliyorum. Nerede o eski
korna sesleri, nerde o pide kuyrukları nerede o iftar çadırları?

Bir an doluyor gözlerim ama hemen toparlıyorum kendimi.
Evet hâlâ hissedebiliyorum kalbimin atışlarını ,
Bak gök yüzüne hala doğuyor gün yüzüne,
Kuşların ötüşmesi hayra alamet diyorum,
Hâlâ tutabiliyorum orucumu,
İstedim de alnımı secdeye koyabiliyorum.
Bugün de nefes alabiliyorum demek ki miyadım dolmamış ve hala herkes için bir umut
var
Zaman çok çabuk geçiyor bak, takvimler ramazanın 23'ünü gösteriyor bugün.
Seneye kim öle kim kala,

Bizi yaratan her halükarda şükredecek bir şeyler bırakıyor bize.
Hiçbir şey bırakmasa da bizi bize bırakıyor.

Gülümsüyorum gözyaşlarımı silerek,
Hırsı ve temahı bir kenara itip, şeytanın bel kemiğini kırarak sesleniyorum kendime :-
" Yaşamak bizimçün dokunaklı bir şarkı olmasa da
gökyüzüne bakan umutlarımız hâlâ var. "
Artık eski endişeler yok
Eski günler de yok ve olmayacak.
Anılarımızı saklayacağız,
Daha iyi bir dünya için,
Kuşların, çocukların ve insanın
İç içe yaşadığı bir dünya için,
Daha güzellerini yapabilmemiz için.
Daha güzel günler için
Daha, daha ve dahası için.

İnanıyorum bir gün nerede o eski bayramlar demek yerine hani yeni bayramlar diyerek hasretle bayramı kutlayacağız.

Mayıs 2020

Harun Ömer

Beklenen Bekleyiř

Göge ay yere yıldız düştü gönül,
Bahar kışa yaz güze döndü gönül,
Güle diken çattı bana acın yetti,
Sensiz acı bir matem kaldı gönül.

Gece yıldız; göz senle aydınlanır,
Can evim gülüşüne düğümleir ,
Uzak diyarlardan ince gülüşün,
Çemenzare gülistan oldu gönül.

Nur dağına sevdalandı gönlümüz,
Kaf dağına düştü çıkmaz yolumuz,
Çöllere pervane olan kuyular ;
Yusuflara zindan oldu gönül.

Tükendi sabır viran oldu cihan,
Elif Lam ülkesinin sonu hüsrân,
Uçması beklenen kuşlara inat,
Yollarına kıran mı girdi gönül?

Çat kapı çalıp geri gelmeyecek,
Dönüp mezarıma su dökmeyecek,
Bu aşk hiç kolay unutulmayacak,
Bana koca bir destan kaldı gönül.

Ağustos 2019
"Muğla - Türkiye "

Harun Ömer

Beygir

Çift beygirli faytonuz biz
Sen beyaz ben ise siyah
Gözlerimiz kapalı
Epey yol kat etmişiz
habersizce
Bakamıyoruz birbirimize
acılarla her gün kırbaçlanıyoruz
Sonu gelir mi bilinmez
Ama
ruhumuzun birleşeceği
Bilinmezliklere
Dolu bir vahada
Koştukça koşuşturuyoruz.

Harun Ömer

Bir Bestekarın Son Sözü

Ölümlle bestlenmiş şarkılar yazacağım sana
Bekaretini kaybetmeyen kuşların diliyle
Kelimeler anlamını yitirene denk yazacağım sana
Ve kimse anlamayacak .
Tan vakti sabaha varmadan dağların ardına
Kurtların uğultusu aydınlıkta kaybolmadan
Kış vakti soğukta incinen
Boğuk sesimle sesleneceğim sana

Yazgımızı varla yok arasında aradığımız bu çağda
Şehirlerin suskunluğu beni ürkütmektedir.
Kırgınlığımı saçlarımı dökerek ruhuma işliyorum.
Öyle uzaktasın ki hayat
Seni düşünmekten
Sokaklarda çöp toplamaktan
Ellerimin nasır bağlamasından
Yüzümü göğe kaldırıp bir kere bakamadım
Eğer bakabilseydim Tanrı'nın yağmuru inceden
Nasıl yağdırdığını görebilirdim.

O akşam üstü yağın ince yağmurları özlüyorum
Parmaklarımı kırarak havaya kaldırabilseydim eğer
Gökyüzünün uğultusunu içime çekerek koşardım
Ve bir gün çarpık yüzümle döneceğim sana
Seilmekten yanakları kızaran
Çocuğun o şımarık yüzüyle
Ve biliyorsun
Dağların ardına yağın karları
Gitmediğim yerleri bir sen biliyorsun
Yazmadığım şiirleri de.

Harun Ömer

Bir Şair

Bir şair öldü dün
Dünya dönse ne olur
Dönmeſe daha güzel.

Sen aklıma düşünce
Diyarbakır Türküsü çalmayacak
Ve ben acılar çektiğim eski
Günlere geri döndüm.

Yaşarken çektiğim sancıları
Sen yokken çekemezsem eğer
Bilin ki hayat ölümünden gün çalıyor.

Madem ki "Hepimiz ölecek yaştayız."
Veznelerdeki ölüm trenleri neden şehrin
Uğultusuna kulak asmıyor ?

Gebeler doğuran ölüler
Elbet çıkıp gelecekler bir gün
Bir varmış bir yokmuş gibi.

Ve bir gün cenazesi kalkmayan trenden
Koşarak indiğim vakit
Bilin ki ben daha yeni doğmuşum.

Harun Ömer

Bizim Aşkımız

Merhaba, dedim
Olmaz dedi
Sanki canını istedim.
Eyvallah dedim
Görüşmeyiz dedi
İşte bu kadardı
Bizim aşkımız .

İstanbul | Şubat 2021

Harun Ömer

Cennetin Çocukları

Beni yaşatacak kadar ölüm istiyorum
Şah damarlarım iyice paslandı
Gözyaşım kirpiklerimi acıtıyor
Yaşamak istemiyorum bu acı ile
Ne soğuk üşütür ne sıcak yakar bendeki
Kırgın yaraları,
Ama yine yaşatsın
Yeter ki
Ölümlerle yaşatsın ve fark edilmesin ölümün vahşiliği.

Yusuf gömleğinde
Nikahı kıyılmışken Adem'in o şirin
Elmayı yemeden
Ve üsul üsul kanmadan şeytanların
Aşkına
Ve sonra
Göklerin en kalabalık yerinden sürgün edilmeden karanlıklar ülkesine
Sürüldük hiç görmediğimiz yerden
Dünyaya

Ve sonra
Tanrılar türettik
Bizi geldiğimiz yere gönderecek
Putlar edindiler
Görüp görmediğimiz her şeye ilah dendi
İster ölümsüz olsun
İster Karni Mata'nın kutsal canlıları
Ama her şeye taptık ve tapıyoruz
Taşa ilah atfettik mesela
İçinden su çıkar diye
Uzun bacaklı tanrılar edindik
Soyumuz devam etsin diye
Yeter ki geldiğimiz yere götürsün bizi
Orta Doğu'yu kanla suladılar
Huriler diyarına gitmek için
Uzun uzun saf tuttular
Gitmek için
Geçmişlerini unuttular
Gitmek için
Üç mabud edindiler, biri dünyada
Biri orada
Ve sonuncusu en tehlikelisi
Kendine ilah atfettircek olan
İnsanın kendi içindeki ilah...

Cennetin serinliği ürktüyor

O maşum yavruları
Yemeęi hazır
Bekliyor iken göklerin kat kat üstünde
Hamuru batıdan
Ustası doğudan
Ve Orta Doğu'nun zifiri bataklığında
Dilim dilim dilimlenmiş bir parça ekmek verdiler Çocuklara
Ve en son soğuk bir ölüm sunuldu
Dediler siz gidin ve savaşın
Kazanırsanız ; gideceksiniz
Geldiğiniz yere.

Nedendir bilinmez ama
Kitleler halinde gidiliyor
Cennete , cehenneme
Veya hiçliğe
Gidenler gün geçtikçe artıyor
Ve yüzyıllardır
Bekliyoruz gelen yok giden çok.

28.06.2019
Eskişehir Osmangazi Üniversitesi Merkezi Kütüphane
Eskişehir -Türkiye

Harun Ömer

Çakıl Taşları

Hatırla
Ebabilleri göğe salan aşkı
Çırpını çırpını giden atları
Dalını özleyen solgun yaprağı
Hatırla ki müjde versin bahara

Bak
Gökyüzünün masmavi rengine
Toprağa eğri eğri düşen yağmura
Karlı sabahların sessizliğine
Kulak ver ki müjde versin bahara

Gülümse
Güle merhamet etmeyen dikene
Anasından koparılmış ceylana
Gülümse geceleri fisildayan
Kuşlara ki müjde versin bahara

Unut
İçindeki bin yüzlü şeytanları
Kalbinde nefret besleyen ruhları
Unut ki dil bir daha incinmesin
Kışa inat müjde versin bahara

Yürü
Çakıl taşları serpilmiş yerlere
Sonu aydınlık olan karanlığa
Yürü ki gönül incinmesin senden
Hasret bitsin, müjde versin bahara ...

Mart 2019

Harun Ömer

Çakıldaklı Şiir

Kuşları incitmeden
Uzaklara fıçtımadan
Çakıldaklı bahçelerde
Bir kez konuşabilseydik
Dünyayı susturacktik .

Without hurting the birds
Without firing away
In the pebble gardens
Once we could talk
We silenced the world.

□□□□□ □□ □□□□□ □□□□□
□□ □□□ □□□ □□ □□□□□
□□ □□□ □□□□□□
□□□ □□ □□□ □□ □□□□□
. □□□□ □□ □□□□□□ □□□□□□□

Harun Ömer

Denize Küsen Mektuplar

Saçının tellerine benziyor yalnızlığım,
Sanki kalabalıktan koparılan tek benim.

Ayın karanlık yüzüne gömmüşler ruhumu,
Sevdanın güneşi uyandırmıyor ölümü.

Feleğin akışına kaftan biçerler inceden,
O nasıl bir ney ki sedası gelir güfteden.

Elinde can çekişen gülleri koparanlar,
Sevemezler ruhumu, kar yağarken gidenler.

Bir sancıdır yaprakla yağmur arasında aşk,
Fışkınlara can verdi beklerken kara toprak.

Bin yıldır sakladığın mektupları açınca,
Denize küsen balıkları ağlatır sen gidince.

Tarihler göstermeyecek bana geliş gününü,
Vuslatın olacak yazarken gidiş gününü.

Tıp Fakültesi \ Karlı bir Sabah
OCAK 2020 \ Eskişehir

Harun Ömer

Figan

Kırı kıvrak gözleri ile
Süzerdi etrafını
Şıkırdata tıkırdata ellerini
Okşardı kıvırcık saçlarını
Gül takardı ince ince beline
Lebindeki benini göstermezdi
Kimselere
Öyle masum gamzesini gizleyemezdi
Kimselere
Sırlı sıklam olmuştu yağarken yağmur,
Toprak kokan yağmurdan
Hayal meyal şeylerden
Gülerdi geçmişine,
Olur olmaz şeylere ; dalardı hep hayallere
Olur da buz tutarsa çanaklar
Yankılanırdı sessizliğimiz.

6 Ramazan 2019

Harun Ömer

Fiyasko

İşte budur o resim
sana yazdığım şiirlerin
Kelimelerin yersiz olduğu,
Gözlerimin senden başkasını
Görmediği aynadır o resim,

Beğenmeye kıyamadığım
Al renkli,
Benek benek menekşelerin
Anber kokulu tenin
Yosmam dediğim güldür o resim

Sözün bittiği,
Aşkın başladığı,
Kahrımın söndüğü,
Bî daha yazma dediğin,
Ölürsem yırtma dediğin faldır o resim

Yazarsam gelir misin?
Haykırsam duyar mısın?
Ecnabi elindesin,
Ömrümü fiyasko fiyasko
Ellere sebil ettiğin fiyaskodur o resim,

Bana ne başkasından,
Sensin bana lazım olan ;
Kahrımın ahını çeken
Ellerin ve parmakların
Ruhumu çektiği sırdır o resim ,

Kasım 2018

Harun Ömer

Gardenyalar

Su akar da sel getirir
Akar akar can götürür
Bezmi şahım seyran eder
Hay gider de Hû getirir,

Men ki sana aşık isem
Söyler isem canım balım
Dur da görem kaşı keman
Ayak üstü meşk getirir,

Sensin bana Şah ı Senem
Verme bana rû i sitem
Gider isen söner ateş
Od olur da köz getirir,

Gelmemiştir hiçbir günah
Senin kadar kahr u bela
Gül ki sana baka baka
Bal getirir, bû getirir,

Gönlü yanar sana bakan
Nedir böyle naz ı cilven
Gardenyalar eyvah eder
Bûse gâh ı el getirir,

" Eskişehir "
04.12.2018

Harun Ömer

Gazel¹

Suda mercan yerde âb-ı hayatımsın benim,
Sözde cefa özde pir-i sultanımsın benim,

Kör eder endamın cümle Adem evlatların,
Tabekay yansın aşkınla dermanım benim,

Rakse dursun senle tüm aşık pervaneler,
Hasretinden sel olur çeşm-i giryanım benim,

Nasip olmaz mı aşkınla yansam yine?
Can verirken hicrinde Azrailimsin benim,

Vefa nedir bilmez bu devrin serseri evlatları,
Varsın olsun sonum ateşi hüsrânım benim,

Ömer'e kalmış senden tek bir gül hatıra,
Çoktan ölmüş ruhuma ruhbanımsın benim,

Harun Ömer

Gazel²

Sabrin sonu selamet bekle gelsin keramet,
Bir gün biter esaret yolun sonu letafet.

Kuşlara haber salın evde varmış ziyafet ,
Yılanlara yol verme seni bulur hıyanet.

İnsan büyür beşikte ölüm varmış nihayet ,
Kimsesize kim olun böyle olmuş rivayet .

Ah çekerek ağlama etme neyden şikayet ,
İnsanoğlu böyledir vardır hâlde garabet.

Şeytan gelir uzaktan uçar gelir felaket ,
Elde kalmış cehalet senin sonun kehanet .

Ömer susmuş ezelden varı yoktan ibaret ,
Gül'ün olsun dikenler sizin olsun selamet.

Harun Ömer

Genç Adam

Ölüler ülkesinde doğmuşum ben
Bırakın şehrin insanı
Ağıt yakadursun heybetli kulelere
Kanlı bir sabah, kanlı bir mektupla geldi ölüm
İşte o gündü yağmurda şemsiyesiz kaldığım gün
O gündü gelen, elma kokusuna sinmiş ölüm.

İlk meyvesi onun;acı ile pişmiş ekmek
Yağmur sustu birden
Ve herkeste bir çelenk.
Rahmindeki lokmayı ben yutmuşum meğer
Kara lekeli tabutlara koymazlarsa eğer
yitik cehennemin olacak o canavar.

Ve sonra öldün avucumun içinde
Dişlerimin arasında çürüdü cesedin.
Yaprakla sarılmış bezlerle gömdüler seni
Ölümlle alay olmaz diyenler
kıyasıya yarıştılar
yıkmaq için sana ait olan ne varsa.
Kalmadı senden ne bir gül ne bir hatıra
Belli ki sapasağlam gittiğin sarp bayırdan
Bir tek cesedin çıkacak.

Harun Ömer

Han Nehri

Şakaklarından ince ince sarkar zülfün;
Uzak vadiyi ikiye bölercesine,

Yer ve gök yarılr kuzey ve güney diye,
Han nehri güzellik görsün sen geçtin diye,

09.6.2019

Harun Ömer

Hayaller

Bi bayram alışverişi sırasında Kabil'in en işlek caddelerinde intihar saldırısı sonucu hayatını kaybeden lise son sınıf öğrencisi Asuman DİDAR anısına,

Hayaller vardır ve hayatlar,
Hayat son bulur ama hayaller devam eder.

İnan ki uzun uzun yazmak isterdim yokluğunu, Her zaman kahkaha ile gülüşünü, içimizde etine dolgun olduğun için artık burada ifade edemeyeceğim "..... " kelime ile hitap etsem de bana hiç kızmadığını, hiçbir zaman tebessümünün yüzünden eksik olmadığını, uzun bi zaman görüşemsek de aramızdaki muhabbetin hiç eksilmediğini, senin hep bana " Kuh be Kuh nemirased adem ba adem mirasad " sözünü hatırlatarak dağ dağa kavuşamaz insan insana kavuşur diye teselli ettiğini nasıl anlatsam, Senden sonra benim de ilk bayramım ama senden çok çok uzaklarda Seni yalnız bıraktığım için üzgünüm ve senden özür diliyorum. Hayatta iken görmek nasip olmamıştı ki Ölünce görebileyim.mezarına dahi gidemedim. buradaki asri mesarlığa gidecektim ve ölümü yakından hissedecektim çoktan ölmüş ruhumla. Ama hangi mezar taşına baş koyup ağlıyacağım? Hangisi benim ahı figanımı duyacak? İnsanlar ellerinde kovalarla mezarları suluyorlar. Kabirlerin arsında uzun uzadıya yoldan kızarmış ve dolgun gözlemlere geçerken bi mezar taşına şu dizeler yazılıydı :

" Ey Gönül bakma cihâna gün gelir seyran gider,
Durma ağla gözlerim gel bu kafesten can gider, "

. Ne kadar da acıklı değil mi?

Şimdi sen bana yine kızacaksın hala şiirden vazgeçmedin mi diye ama keşke kızabilsen keşke...
Bu sene bayrama size gelmiştim.bayramlar bölündü be Asuman, sevdiklerimizden önce ve sonra diye. bilmem daha kaç defa bölünecek?! Uzaklaştıkça uzaklaşıyor hayat; koparıyor bizi birbirmizden.

Evine gittiğimde bayramda açık olan kapılar bu sefer kapalıydı Asuman, Göz yaşlarıma hakim olamadan ayrıldım o kapıdan ama nafile! Göz yaşları sel, zaman geri gelse sen döner misin bize!

Ne zaman geri döner, ne de sen geri geleceksin bize.Fakat şunu çok iyi biliyorum ki birbir geleceğiz sana bekle bizi zaman çok cabuk geçer.

Bak daha dün gibi, bayrama iki gün kalmıştı ayrıldığın gün vefasız dünyadan gel gör ki aradan bayramlar da geçmiş ben hala bekliyorum gidenlerin ardından sıramı.

Ölülerin ölümsüzlüğü tattığı yerde buluşmak üzere...

Ağustos 2014
Kabil-Afganistan

Harun Ömer

İçim Dışım Bir Sürahi

Bu koronalı günlerde
Yediğime, içtiğime
Olduğu kadar değil hiç
Olmadığı kadar dikkat ediyorum
Mesela uykumun içine etmiş bulunmaktayım
Geceleri saz çalıyor
Gündüzleri boş yapıyorum
- Tıpkı senin gibi!
Tıpkı herkes gibi içim dışım korona
Önceden içeride kirleniyordum
Şimdi ise her yerde

Ee ne farkın var
Demeyecek misin toplumdan?
- Hiç farkım yok!
evet biliyorum
Sefillik içindeyim
Dillerim susuzluktan kabuk bağlamış
Dudaklarım çatlamış
Üç gündür susuzum
Bu gidişle yakında ölürüm
Belki koronadan değil
- ama sensizlikten!
Hayır,
Sensizlikten anca yaşarım ben

Ölmek yok,
Ama açlıktan ölürüm öleceksem de
Hatta sana gönderdiğim zarfları bile satılığa
çıkardım onları da alan olmadı
- Senden başka!

Ne istiyorsun benden be mübarek
Mübarek demişken Ramazan da yaklaşıyor
Yaklaşıyor mübarek ramazan da.

Harun Ömer

İntizar

Ey hakikatten aciz sahte kahraman,
Gelmiştir vakit
Pörsümüş ve sahte
Ruhunu temyize çıkarma vakti ,

Ey ruhu hindukuş bağrında
tüm verasetiyle kebuterlere meyl eden
Ve sabahın ilk ışığında
Akıp giden düşüncesi ile yüzleşemeyen ,

Ey aşkı bigane diyarında
Bahtı kara fallarda
Sevgiyi kıskançlıkta
Ve doğruyu yalanda arayan,

Ey nârdan narsistliği gırtlığına inmiş yaratık,
aynalar ve yine aynalar, O çirkin yaratıklar
toz duman ve masum yüzler nerde?
sizi açığa vuran sahte gülüşler
ve gülünç kahkahalar nerede?
ve yine merdiven arkası yasak düşünceler...

Ey Karun'dan daha mel'un uçuruma taht kuranlar,
Önümüzde timsah gözyaşı ve sonra sevinç kahkahaları,
boğula boğula ölümlerin en acıklısına düşer olan
Kenan sizi bekler
var mıdır ölümlerin arksana yaslananlar?
bekleye durun
yükselmektedir gemi
ve ölüm size pek yakın.

22.Temmuz.2018
Faryab | Afganistan

Harun Ömer

Kafir

Ve aşk dahi sıyrılır gölgemin
En derin duygularından
Şafaktan sonra yazılan çizilen
Gölgeme dahi kafirim
Eğer ki aforoz edileceksem inancım için
Giyotine razıyım.

Bulutlar yas bağlamaz oldu dünden beri
Taş çatılmaz oldu insan geldiğinden beri
Ölüm susmaz oldu insan varlığından beri

Elimin kanlı yüzüyle tükürsem yüzünüze
Keşke taş olarak gelseydik dünyaya
Belki musalla olurduk dünyaya .

16.07.2021
Faryab \ Afganistan

Harun Ömer

Kara Kedi

Uzun ve dar bir koridorda, olabildiğince loş önümü zar zor görürken kardeşimin elinden sımsıkı tutmuş yavaşça ilerliyorum. Kardeşim Cevat : Abi burası nasıl bir yer? Çok karanlık korkuyorum diyor. O'na sen. yorgunsun daha yeni geldin. Burası daha açılmadı dolayısıyla elektrikler kesik olabilir, hem şuan kimse yok birazdan odaya çekilir uyuruz. Yarın sana buraları gezdiririm. Buralar çok güzel. Bir balkonu var tüm şehir gözüküyor. Hele bir yarın olsun sana okulumu gezdiririm diye yatıştırıyorum. Etraf nefis kokuyor görünen o ki tatilde iyi temizlemişler. El yordamı ile duvarlardan tutup ilerlerken gelmiştik bile koridorun sonuna. Tam dönecekken bir hışırtı hissediyorum. Cevat ürkerek: hani kimse yoktu birisi çıkıp gitti buradan diyor. Karanlıkta gözümü hızlıca çeviriyor ve siyah giysili birisini görür gibi olsam da kedidir o diye yanıtlıyorum. Odayı yavaşça açıyorum. Işığın düğmesini sarsak sarsak ararken Cevat çığlık atarak bir bağıyor. Ne oldu demeye kalmadan benim de ödüm kopuveriyor. Bir de ne göreyim.!

Elini yüzüne tutmuş bir şeyler yiyormuş gibi yapıp bize bakıyor. Hayret senin ne işin var diyorum Behram'a. Behram ise şaşırılmış sanki bir şeyler gizler gibi yapıyor.

- Abi ışığı açar mısın?
- Elektrikler kesik.

Elinde ne varsa telefon başka bir şey ışık adına ne varsa kendimi zor görüyorum bu karanlıkta diyorum. Tamam diyor cebinden telefona benzer bir şey çıkarıp ışığını başka bir tarafa çeviriyor. Cevat yorgun ve şaşkın gözlerle etrafa bakarken bir de ne göreyim Süleyman da orada. Aşağıda yatağın kenarında oturmuş telefonuyla uğraşıp duruyor.

İyi, üç kişilik odayı gasp etmiş keyif sürüyorsunuz. Valla dünya size güzel bir kişi eksik kalmış diyorum. Süleyman biraz tedirgin kızgın sanki bir şeyler gizliyormuşçasına bir bana bir de Behram'a bakıyor. İyi olmadı dercesine kaşını sallarken, kırık sanki kırık yıldır başının etini yemişiz gibi donuk, heyecansız ve soğuk bir sesle "hoş geldiniz " diyor. Yanlış anlaşılmasın diye gülerken "Hoş bulduk" diyorum. Etrafı gözetirken hayli zamandır burada kaldıklarını odanın dağınıklığından anlayabiliyorum. Yanda boş gibi görünen yatağa doğru uzanırken, bir ses kahkaha atarak baş kaldırıyor ve gülmeye başlıyor...

Odama bu kadar kişinin izinsiz gelmesinden midir, bizi korkutmalarından mıdır, bilinmez ama cin çarpmış gibi bakakalıyorum. Yanımda bulunan Behram gülüyor. Süleyman ise " Bak işte sonunda olacak olan oldu korktuğumuz başımıza geldi. Ben size demiştim diyor. Cevat ise olayları anlamaya çalışıyor. Daha sonrasını hatırlamıyorum. Bir anda kendimi adamın üstünde buluveriyorum. Yumruklar havada uçuşurken süttten kesilmiş dana gibi o tarafa bir bu tarafa kıvranıp duruyor. Ben ise nefes aldirtmıyorum ona. Dövdükçe dövüyor tüm hincımı ondan çıkarmaya çalışıyorum. Cevat bırak adamı öldürdün diye bağıyor, evet öldüreceğim daha önce ölmediyse ben geberteceğim diye dövüyor ağlayıp gülme arasında kararsız kalıyorum.

- : Evet nasıl da inandınız o fotoğrafı görmeden sizi inandırmak zor oldu deyip gülüyor. Ta gözlemlerinizle görmeden inanmadınız demi bunun bir şaka olduğunu diyor kıvranıyor tekmeleri yerken yerde.

- Ben : Nasıl bir eşek şakası bu yok eşek şakası az bile kalır bunun yanında ulan. Ağlamaktan gözlerimizde yaş kalmadı. Ailen perme perişan, Behzat abi günlerdir seni hatırlayıp duruyor. Mahvettin bizleri kaç gündür yediğimiz zehir giydiğimi kefen olmuş durumda. Böyle şey mi olur diye yumrukları azaltıyorum artık.

Evet, bu Ali'den başkası değil. Ali'nin ta kendisi. Ali diye haykırıyorum etrafa. Duyan kimse yok sesimi benden başka. Sadece kendi sesimle uyanıyorum. Olayın ne olduğunu anlamaya çalışırken bir an gözüm saate çarpıyor gece: 02.57

Keşke gerçek olsa, keşke sen hiç memlekete gitmemiş olsan. Keşke o rüya gerçek olmuş olsa da sen bize şaka yapmış olsan velev ki eşek şakası da olsa. Keşkeklerle hayıflanırken gözümde zerre kadar uyku kalmamış düşünüp duruyorum. Saat olmuş 09.35 Ben hala o anı sanki filmmiş gibi an be an hatırlıyorum. Maalesef gerçeğin ta kendisiyle karşılaşıyorum sabah olunca.

10.09.2013

Harun Ömer

Kırgın Felek

Felek aldı başını
Gider oldu gidebildiđi kadar uzaklara
Buhran üstüne
Buhrana düşerek uzaklaştı koynumuzdan
Şehre neden puslu sisler iner kalbimden
Ö masum sevdayı karartmak için,
Oysa sokaklar
Kızıl saçlı Afroditlerle dolu,
İhtirasın olmadığı sokaklar, cilveler, nakışlar
Yasak meyvenin ürünü her yer

Altın dişleri pas tutmayacaktı ,
Günahı bende kâr kalmayacaktı,
Vay ki halime ziyan yüklü meleđe
Tutulmuşum.

Harun Ömer

Kirlenmiş Sokak Tabelaları

Yalnızlık taşıyor ruhumu
Gittiğim her yerde
Acılar kucaklıyor tüm şarkılar
Mavera sokaklarında
Ve şeytanın bile utandığı günler vardır
Sevgiline gittiğin gün gibi mesela,
Ki ben kılmışım cenazeni çoktan
Unut artık çürümüş iskeleti
külü kalmış sevgiliyi kim sevecek
Rüzgar ve benden başka!
Seni affedecek miyim !
Çünkü ölümün bile affetmeyeceği ölümler vardır biliyorum
Öyleyse çok geç olmadan vakit
Gel sev beni
Saklı kalmış kirpiğlerinle
Cinlerden sakladığın bakışlarınla
Ki bekliyorum seni " kalu beladan " beri...

Eskişehir

Harun Ömer

Kukushka

Akmakta olan ırmaklara bir bak.
Çandan bakan şehla gözlere bir bak.
Örsen de saçını benim ellerle,
Beni benden alan gönlüne bir bak.

Göklerde olan yıldızlara baksam,
Uçmakta olan kuşları görsem,
Ne yıldız, ne kuş kalır ; seni görsem,
Seni bana veren peykare bir bak.

Kukushka'lar öter duysa adını,
Ay doğar geceme görsem yüzünü ,
Ruhum şad olur tutsam ellerini ,
Geceyi aydınlatan güneşe bir bak.

Gölgene esir olan tek ben olsam,
Sinene konan bir kuş da ben olsam,
Ezelden yarım olan bir sen olsan,
Evvelce yanmış gönlüme bir bak.

Uğruna tükettiğim hayat baharından,
Yüreğime çığ düştü hasretinden,
Bende olan ne varsa ta orada
Ki görmek istersen gönlüne bir bak.

Harun Ömer

Leylakların Feryadı

Yine bir kasım sabahı ıkagelsen ne olur,
Karada dut arayan kuşlarımız kaybolur,
Bak gökyüzüne, kasvetine bürünmüş yine,
Yine bir kasım sabahı ıkagelsen ne olur.

Dün baktım da sevdiğin dağlarına kar yağar,
Bilmezler ki leylakların feryadına kim ağlar?
Eriyen yuvasına miskin tavşanlar bakar,
Yine bir kasım sabahı ıkagelsen ne olur.

Harun Ömer

Nur Banu

Dilberi ehram alır menzili maksuda gider,
Hatemi dilbest alır dideyi mihnet gider,

Baktı gözler kıldı nazar şivekârın gönlüne
Olmaya senden güzel mâhtaban olsa gider,

Önce nazar etti bize işveyi Leyla gibi
Bizi çıkmaz derde salıp; şimdi ağyara gider,

Katili rüzgârım ger eserse rüzgârım sana
Değmesin tek bir nazar çünkü yârime gider,

Bakma öyle gözlere çünkü bugün son günündür
Ya esersen şimdi es yoksa bu avâre gider,

Ömer'a etme nazar ger olmazsa gözde hayâ,
Baki kalır aşkı pakin ama nur banu gider,

24.05.2019

Harun Ömer

Ölüm

Dışarıda bir sen varsın
İçeride yalnızlık
Bekliyorum ölümü gel
Gökyüzü ağlar durur
Sanki beni bekler uzaklardan
Koynuna asumanım,
Annem öldüğünde ağlarcasına gülüyordu bir mayıs sabahı kara bulutlar
Sütun olacak değilim ya dünyaya,
Surda gedik açamadım ölüp gideceğim galiba
Ama son sözüm
"La İlahe İllallah Muhammeden Rasulallah"
diyerek ölmeyi
nasip eyle ya Rabbelalemin .
Amin

Harun Ömer

Paraná

Baharı beklesem ne olur her an,
Sana sevdalıyım bilesin ey can,
Bulutlar ağlar seni gördüğü an,
Yazsız geçen kışlarımız, yıllar oldu.

Çiçeklerin gül açması zor gülüm,
Adın geçen deryalara hoş ölüm,
Bu can gider o can kalır ki ölüm ,
Ayrılığın sevda olalı ; yıllar oldu.

Senle geçen günlerimiz kör oldu,
Gitmediğim mezara elem kondu,
Yaz günü kurak geçen şehir soldu,
Bırakmadı sevdan beni, yıllar oldu.

Bu gönlümün kuş olup uçası var,
Sensiz geçen her nefeste ahı var,
İgazu'dan ateş toprağa selam var,
Paraná'nın akmayalı yıllar oldu.

İsmi yoktur hasmi vardır bu derdin,
Hiç kimsede sırrı yoktur bu ilmin,
Ömer ha dilin tut ki olası emin,
Büyüklerin sustukları yıllar oldu.

Ramazan Bayramı 2020

Harun Ömer

Saçları Ağartan Gökyüzü

Bir "Nasılına" muhtaç etme diye yakarıyordu içinden kadın. Sonra da farkına varmadan iyiyim ben. Bir şeyim yok. Beni alın buradan diye seslenmeye başladı . Elimi sımsıkı tutmuş, burada ölmek istemiyorum. Çocuklarımı görmek istiyorum diye sesleniyordu. Sorulara tam yanıt vermese de belli ki kanamanın sarsıntısı ile iç döküyordu .

Sahiden neydi bizim saçlarımızı ağartan gökyüzü?
Neydi gece geç vakitte uğultuyu kulaklarda çınlatan?
Nerede kalmıştı ölüleri serinliğe yakıştıramayan ekinler?

Kekelemekten konuşamayan düşler misali çarpılmışım yoğun bakım koridorunda. Gökyüzünün başka renginin de olduğunu anlamaya çalışıyordum.

Beyin kanaması geçirmiş hastanın senden sadece iki gün önce doğmuş olması bir anlam ifade ediyor muydu?

Yaşanan bunca düşler, sevgiler, aşklar, hayatlar nerede idi? Hayat mücadelesi buraya kadar mıydı? Az sonra makinenin son ışıklarının sönmeye başlaması olamazdı bu hayat.

Sevgilerin ürkütmediği dünyadan anlamsız çıkmak ne acı olsa gerek. Ne çok acı çekecekse ruh ; burada çekmeliydi. Yarına bırakmamalıydı insan.

Kimisi yeni doğan bebeğin sevinciyle kutlama yaparken; kimisi akşama toprağa verilecek canları hazır hale getirmekle yükümlüydü.

Tıp camiasında olanlar bilir. "Glasgow Koma Skalası" diye bir terim var. Gözün açıksa tam puan alıyor, nasılsın sorusuna tam yanıt veren müjde kabul ediliyor. Çünkü hasta bilinçli ve komada değil anlamına geliyordu. Bir "nasılsın?" sorusunun bu kadar anlam kazandığı başka yer yoktu, olamazdı.

Bir günün bile hesabını yapan insan, hayatın sonunda koskoca bir hiçlik ile uğurlanması ne kadar anlamlı olacaktı?

Anlamsız bir dünyayı anlamlı kılan yegâne şey ölüm müydü? Zaman, yaşamayı şiar edinmiş bizler için bizzat gösterecekti ölümün acımasız tadını ha bugün ha yarın.

Bugün ise herkesin bir hayat mücadelesi vardı:

Benim mücadelem yoklama alınana kadar ,
Hekimin mücadelesi nöbet devredene kadar,
Hemşirenin mücadelesi mesai bitimine kadar ,
Ve hastanın mücadelesi ölüm gelene kadardı.

Ekim.2021

HaruN

Harun Ömer

Serçelerin Selamı

Herkes kendi işinde bense senin peşinde,
Gelmez olaydım şehre sonum mezar taşında,

Başım çıkmaz belada gülü sevenden beri,
Lale mevsimi gelmiş, güller senin elinde,

Elma sapın kemirdim, nazlı aya tutuldum,
Dolunaya hep baksam sen gelirsin aklıma,

Kuşlara kanat gerek, yollarına gül gerek,
Serçelere sorsanız yuvamız dağ başında,

Nazın kimedir bilmem bu tripten usandım,
Sönme de bu sevda mırıldar her yanımda,

Ne boş arar durursun başkaların bağında?
Ne istedin vermedik başım gözüm üstünde,

Olmayacaksa bu sevda kıralım zincirleri
Kopacaksa kopuversin kıyametten ne fayda,

Ğidenlere âh olsun kalanlara bin selam,
Ömerlere yâr mi yok, bir gün seversin sen de,

" Eskişehir "
02.10.2019

Harun Ömer

Sessiz Liman

Gülzâre giden beyhude döner seferinden,
Sohbeti cânana sohbet gerek temizinden.

Dilber dön gayrı açılısın dillerdeki destan,
Bûyi baharın gelir en ıssız gecelerden.

Vardır elbette her hazanın da bir baharı,
Sensiz ötemez kuşlar da hicran azabından.

Madem ki "sevilmiş ve seven nafile bekler ",
Mahzuru yok beklesem ölümü en azından.

Sevda kuşu seni özler ezelden ki gülcan,
Rihtımda yeşeren güller açar gelişinden.

Niçe hoş gemiler sensiz geçti o limandan,
Bu Ömer seni bekler haber yok dönüşünden.

" Eskişehir"
15.02.2019

Harun Ömer

Tek Gelmişsin Dünyaya

Üç beş günlük ömrüne
Bunca çaba boşuna
Gelir ecel başına
Aman Allah'ım aman

Gelin, damat seçerler
Sevdiğinle oynarlar
Yarın bir gün giderler
Aman Allah'ım aman

Tek gelmişsin dünyaya
Aşkın özü mevlaya
Kanma gül ve sevdaya
Aman Allah'ım aman

Gel bir dünya kuralım
Aşk ilen sulayalım
Bizi aşk kurtaracak
Aman Allah'ım aman

Bu dünya koşturmaca
Sanki bir aldatmaca
Kalanları yok etti
Aman Allah'ım aman

Annem derdi, ey oğul
Aman gitme uzak öl
Yaman yoldaş mahveder
Aman Allah'ım aman

Ömer Yunus'u özler
Yunus, mevlayı gözler
Bir gün biz de gideriz
Aman Allah'ım aman

" Eskişehir "

Harun Ömer

Tırtıla Nağme

Elinde sazın mı var ?
Gözünde yaşın mı var ?
Bilmem bu hengamenin
Bende kalan nesi var

Beni senden ayıran
Gülü daldan koparan
Haine söz vermeyin
Yakında eceli var

Gecenin bir seheri
Gama vurmuş kederi
Tırtılın nağmeleri
Kelebeğe dönesi var

Maniler söyler özüm
Aşkından kördür gözüm
Kimseler bozmuş seni
Üstünde kem gözü var

Kaynana can kaynana
Gelme dur, sen üstüme
Benim derdim kendime
Yeter de fazlası var

Yoluna toz konmasın
Eline taş değmesin
Tellala haber salın
Yakında düğünüm var

Ömer'e kalmış gamın
Yarin âhından sakın
Bunlara ermez yaşın
Bende aşkın özü var

Harun Ömer

Umutluyum Biraz

Yavaş yavaş tükeniyorum
Sigaranın dumanı
Bir elmanın ilk ısırığı gibi

Kederliyim biraz
Biraz sen
Biraz da ben gibi

Umutluyum biraz
Ömrüne günler kalmış
Tırtılın rüyası gibi

Birazcık aklımdasın
Sanki yeni gelmiş
Daha dün gitmişsin gibi

Kanepeden yeni kalkmış
Çayı yeni demlemiş
Gibisin biraz

Biraz Orhan Veli
Biraz da seni
Düşünüyormuş gibi biraz

Sanki bir yerlere gider gibi
Kalkacak mısın der gibi
Otursana biraz

Biraz biraz
Gibi gibi
Yaşıyor gibi yapma biraz

Yavaş yavaş tükeniyorum
Sigaranın dumanı
Bir elmanın ilk ısırığı gibi

Harun Ömer

Vitrin

Ah, bir bilseniz içindekileri
Süslendikçe hayaller güzelleşir
Kırılmaz camlar,
Mumdan heykeller baktıkça heveslenir
İnsanoğlu,
ipekten elbiseler,
Sevgiden ışıklar, mumdan alevler...
Olacak ya!
Süslenmesi lazım güldeki dikenler,
İnce beller,
Mavi gözler,
Hepsi bi yerleri süslemek için.

'Ekim 2016
Mezar ı Şerif -Afganistan

Harun Ömer

Yağmur

Yağmurlu bir gün
Ve pencere kenarı
bekliyoruz
Gelen yok giden çok.

18.05.2016

Harun Ömer

Yaşamak

Bir ömür bekledim gelmeni
Bin defa istedin ölmemi
Ben ölmedim sen gelmedin
İkimiz de yaşamıyoruz artık.

Harun Ömer